

LURTA LES & UPPLIV

LAGT TIL RÆTTIS: Eyðun Klakstein

EG ERI MALALA

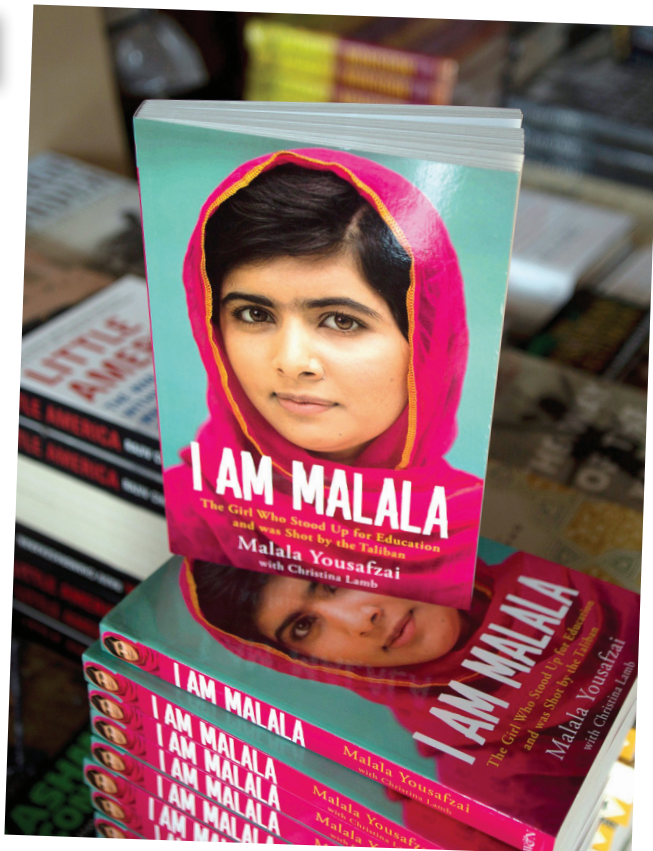

LES

9. oktober í fjør var 15 ára gamla Malala Yousafzai á veg heim úr skúla í Swat Valley har norðuri í Pakistan. Skúlabussurin varð steðgaður av talibanum, sum komu upp í bussin og skutu Malala í høvdið og nakkan. Tað var eitt undur, at Malala yvirlivdi álopið, og eftir viðgerð á sjúkrahúsi í Pakistan og síðani í Birmingham í Onglandi kom hon fyri seg aftur.

Malala hevði sett seg upp í móti Taleban, sum hevði noktað ungum gentum at ganga í skúla. Hon hevði í bloggi víst á týðningin, at kvinnur eisini finga útbúgving, og hetta toldu ráðandi menninir ikki. Tí var eitt Talaiban harkalið sent at beina fyri Malala.

Men nú er søgan um Malala blivin ein ímynd av stríðnum hjá gentum og kvinnum fyri rættinum at útbúgva seg, og 16 ára gamla Malala er blivin ein alheims fyrimynd. Hon mótmælti friðarliga, stóð fast við sítt og

gjørdist yngsta fólki, sum nakrantíð hevur verið í uppskoti til Nobel Friðarheiðurslønina.

Nú hava Christina Lamb og Malala saman skriva søguna um

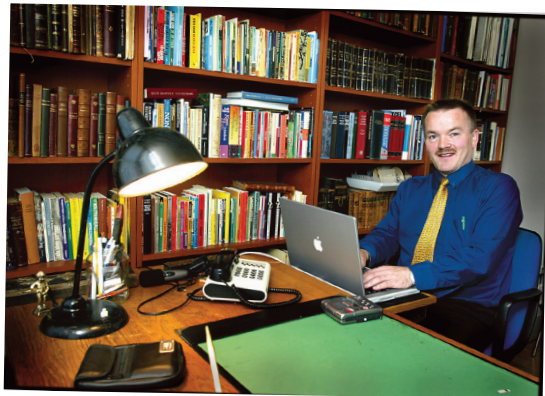
Malala, og tað er ein hugtakandi og inspirerandi bók, sum vísur á møguleikan hjá tí einstaka at ávirka og broyta heimin.

TAÐ MÁ VERÐA PLÁSS FYRI IDEALISMU

Jústinus Eidesgaard hugleiðir um at flyta heim til Føroya at búgva

Journalistur Jústinus Eidesgaard hugleiðir á facebook um, hví hann í 1982 flutti heimaftur til Føroya at búgva, hóast hann kundi havt leitað sær eftir spennandi starvsmøguleikum, livandi stórbýar-umhvørvi og hægri løn uttanlands:

- Í 1982 flutti eg heim aftur til Føroyar eftir lokna útbúgving. Hetta var ikki ein spurningur fyri meg, um eg nú misti umhvørvið í Danmark, cafeir, barrir etc. Eg hoyrði heima í Føroyum og tað var heldur ikki uppi at venda, um tað var eitt Kánans land, eg flutti aftur til. Eg hoyrði heima í Føroyum, her vóru míni kæru, og her var eg myndaður sum persónur, og her vildi eg gera mun.

- At flyta heim til ein fátækan blaðheim, var kanska ikki tað mest lokkandi, um tú hugsar í krónum og oyrum, men tað var nakað heilt annað, ið dró. Bondini til mínar landsmenn, mína familju, mítt mál og alt tað deiliga í hesum landi. Um tú ikki elskar Føroyar við øllum regninum og tí neiliga, sum eisini finst her, eins og alla aðrastaðni í heiminum, tá

er tú ikki verdigur at búgva her.

- Tað kann ikki bara vera ein spurningur um, hvat samfelagið hevur at bjóða tær, tað má eisini vera ein spurningur um, hvat tú vil skapa í landinum, tú vil búgva. Hvat hevur tú at bjóða Føroyum, eigur at liggja fremri enn, hvat Føroyar hava at bjóða tær.

Eg kundi allarhelst verið betri fyri materielt, um eg í 1982 valdi annað heimland enn Føroyar, ella um eg valdi aðra yrkisleið, men spurningurin er, um eg hevði verið lukkuligari, skrivar Jústinus Eidesgaard og leggur afturat:

- Tað má for fanin eisini vera eitt sindur av plássi fyri idealismu í 21. øld.

- Eg kundi hugsað mær at givið eina single ella eina EP út komandi ár, og eg vóni eisini at sleppa meira út at spæla næsta summer, sigur Sveinur Gaard Olsen

Mynd: DR

